

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202226
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521202226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, do plnoletosti zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, matky F. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., Nám. W., zast. JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Inovecká 8, IČO: 42 149 151 a otca T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., I. zastúpeného Mgr. Janette Adamcovou, advokátkou so sídlom v Myjave, Hodžova 261/1, o návrhu otca na zmenu zverenia, na odvolanie matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 2. novembra 2021, č.k. 11P/38/2021-226, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o výžive a v nadväzujúcom výroku III. o zročnom výživnom p o t v r d z u j e s tým, že od nadobudnutia plnoletosti T. Z. je matka povinná výživné platiť k jeho rukám.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zveril mal. T., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca s tým, že právo zastupovať maloletého a spravovať majetok maloletého majú obaja rodičia. Výrokom II. súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletého sumou 140 eur mesačne, s účinnosťou od 06.10.2021, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Výrokom III. súd určil dlh na zročnom výživnom na mal. T. za obdobie od 06.10.2021 do 02.11.2021 vo výške 54 eur a povolil ho matke splatiť v troch mesačných splátkach po 18 eur, spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok. Výrokom IV. súd rozhodol, že stretávanie matky s mal. T. neupravuje. Výrokom V. súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/44/2015-70 zo dňa 25.02.2019 v časti úpravy zverenia mal. T. Zároveň súd výrokom VI. zrušil uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/14/2021-43 zo dňa 25.05.2021 a výrokom VII. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 2 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh otca maloletého dieťaťa je dôvodný. Súd uviedol, že mal. T. bol pôvodne rozsudkom súdu zo dňa 25.02.2019 zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu výživným, naposledy zvýšeným rozsudkom zo dňa 27.11.2019 v konaní 4P/58/2019 na sumu 240 eur mesačne. Neodkladným opatrením z 25. mája 2021 súd rozhodol o zverení mal. T. do osobnej starostlivosti otca a matku dieťaťa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 80 eur do právoplatného rozhodnutia vo veci zmeny zverenia. Súd uviedol, že otec sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia o zmene starostlivosti a žiadal maloletého T. zveriť do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' prispievať na jeho výživu sumou 80 eur mesačne, ktorú sumu v priebehu konania upravil na 200 eur mesačne. V konaní súd

nemal zistené pochybnosti vo výchove a v starostlivosti o mal. T. zo strany žiadneho z rodičov, keď obaja rodičia majú zabezpečené podmienky pre jeho výchovu a k obom rodičom má vytvorený vzťah. Fakticky od mája 2021 sa maloletý nachádza v starostlivosti otca, kedy sa po nezhodách s matkou rozhodol z jej domácnosti odísť a neodkladným opatrením bol dočasne zverený do otcovej osobnej starostlivosti. Od tejto doby sa otec o maloletého riadne stará, vzťahy s matkou sa urovnali a s touto sa maloletý pravidelne stretáva. Pri pohovore s kolíznym opatrovníkom maloletý uviedol, že sa k matke vrátiť nechce. Chce zostať bývať s otcom a s matkou sa naďalej stretávať. Matka sa so zmenou zverenia s otcom nedohodla, so zverením do osobnej starostlivosti otca nesúhlasila, pričom zdôraznila, že keby ju otec podporil v jej rodičovskej úlohe, nemusel sa maloletý k nemu sťahovať. Súd konštatoval, že pri rozhodovaní prihliadol na názor maloletého, ktorý vo februári 2022 dosiahne plnoletosť a o tom, s kým bude žiť, sa v plnoletosti bude rozhodovať sám. Zároveň súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli v súčasnosti v rozpore so záujmami maloletého, pre ktoré by nemohlo dôjsť k zmene zverenia. Maloletý býva u otca viac ako pol roka, je tam spokojný a rozumie si aj s otcovou rodinou. Ďalej súd uviedol, že pri určení výšky výživného vychádzal z príjmov oboch rodičov a z odôvodnených potrieb mal. T.. Maloletý je študentom X. ročníka M., odbor il., bežné mesačné výdavky na maloletého predstavujú cca 323 eur, a to školné 34 eur, cestovné 45 eur, strava 70 eur, sporenie 16,93 eur, poistenie 13,58 eur, drogéria 20 eur, vitamíny 30 eur, vreckové 30 eur, zubná starostlivosť 50 eur štvrťročne, obuv, ošatenie cca 48 eur. Otec maloletému zakúpil počítač (465,83 eur), monitor (122,58 eur), kolobežku (170,87 eur), čističku vzduchu (250 eur). Otec dieťaťa je ženatý, v spoločnej domácnosti žije s manželkou, mal. T. a dvoma ďalšími maloletými deťmi. Príjem otca za posledných 12 mesiacov spolu s vyplatenými nemocenskými dávkami, ošetrovným a prídavkom na mal. T. bol 640,90 eur a príjem jeho manželky do októbra 2021 predstavoval rodičovský príspevok a prídavky na 2 deti. Od októbra dosahuje manželka otca príjem 600 až 700 eur v hrubom plus prídavky na dve maloleté deti. Celkový príjem v spoločnej domácnosti otca aj s výživným zo strany matky dieťaťa a príjmom jeho manželky je cca 1.480 eur. Otec maloletého T. má výdavky na dve maloleté dcéry vo výške cca 194,78 eur, mesačné náklady na domácnosť, splátky hypotekárnych úverov, stravu, ošatenie a poplatky, spolu asi 912 eur mesačne. Matka mal. T.ije v spoločnej domácnosti s manželom a mal. Laurou. Mesačné náklady na domácnosť má vo výške 344,75 eur, na T. platí 80 eur mesačne plus poisťku 29 eur. Mal. T. dáva vreckové, keď je u nej, podľa potreby mu zakúpi aj oblečenie. Mesačné náklady na mal. Lauru predstavujú u matky 206 eur, keď má zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom (sledovaná v kardiologickej ambulancii). Príjem matky predstavuje s prídavkami 648,40 eur a príjem jej manžela 1.310 eur. Celkový príjem v domácnosti matky je teda 1.959 eur. Na uspokojenie svojich potrieb matke po odpočítaní súdom určeného výživného 140 eur zostáva 1.819 eur, teda na osobu 606 eur, čo je stále viac ako je v domácnosti otca. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 06.10.2021 do 02.11.2021 vo výške 54 eur súd v súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine umožnil matke splácať v mesačných splátkach po 18 eur, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Súd zároveň zrušil uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorého platnosť bola obmedzená do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, v tej dobe maloletého dieťaťa. Uviedla, že v otázke zverenia mal. T. do osobnej starostlivosti otca ponecháva toto na zváženie súdu aj vzhľadom na to, že o niekoľko dní nadobudne T. plnoletosť. Nesúhlasila s výškou výživného, ktorú má platiť na syna z dôvodu, že nemá majetok, z ktorého by danú sumu bola schopná uhrádzať. Uviedla, že dosahuje hrubý príjem 741 eur, čo je v značnom nepomere k príjmu otca dieťaťa. Pri svojich pravidelných výdavkoch nemá možnosť prispievať na výživu syna sumou, ktorú určil súd prvej inštancie. Zdôraznila, že sa o syna stará, zaujíma a popri bežných výdavkoch mu pravidelne prispieva. Všetko, čo má syn u otca má zbalené z domu od nej, teda otec veľakrát už žiadne veci nemusel zabezpečovať. Uviedla, že otec taktiež žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je zamestnaná a má dohodnutú mzdu od 600 do 700 eur v hrubom, plus pohyblivé zložky ako motivačný dochádzkový bonus. Ona býva s manželom v dvojizbovom byte, ktorého vlastníkom je jej starý otec. Jej priemerný mesačný príjem je 622,90 eur aj s vianočnými odmenami. Na jej príjem má taktiež vplyv čerpanie OČR kvôli častým ochoreniam dcéry alebo pandemickým obmedzeniam. Opakovane zdôraznila, že otec má podstatne vyšší príjem ako ona. Otec pracuje v spoločnosti B.. od marca 2020, v ktorej je aj konateľom a spoločníkom. Zisk tejto spoločnosti nebol vyplatený, zostal v spoločnosti. Za obdobie september 2020 až august 2021 mal otec príjem 4.738,35 eur. Od septembra 2019 bol otec na materskej dovolenke a mal maximálnu výšku materskej dávky, od januára do mája 2021 poberal pandemickú OČR. Otec pritom čerpal hypotekárny úver v sume 8.000 eur a mesačné výdavky otca boli uvádzané v sume 1.300 eur. Ďalej poukázala na celkový prehľad jej finančných výdavkov s tým, že na týchto sa podieľa spolu s manželom, ktorého

príjem je okolo 1.200 eur netto vrátane odmien a nadčasov. Výšku určeného výživného v sume 140 eur mesačne považuje pre ňu za finančne likvidačnú, keďže nemá taký majetok, z ktorého by mohla na výživu čerpať. Taktiež má dôvodné pochybnosti o zdokladovanej výške príjmu otca a je presvedčená, že tak príjmy ako aj výdavky otca uvedené pred súdom sú nepravdivé a zavádzajúce; žiadala ich prehodnotiť. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu matky dieťaťa sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že určené výživné zodpovedá potrebám v súčasnosti už plnoletého nezaopatreného T., ktoré deklaroval otec. Obdobné výdavky uvádzala aj matka pri rozhodovaní o výživnom v predchádzajúcom konaní sp. zn. 4P/58/2019, kedy bolo otcovi určené výživné v sume 240 eur, ktoré matka nepovažovala za dostatočné a voči rozsudku sa odvolala. Je toho názoru, že matka je schopná zo svojho príjmu hrať určené výživné. Nezníži hodnovernosť tvrdení matky o výdavkoch na jej strane, avšak výdavky na dcéru aj domácnosť neznáša sama, na týchto sa podieľa aj jej manžel, ktorý má riadny príjem zo zamestnania.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril otec, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že odvolanie matky dieťaťa, ktoré medzi časom dosiahlo plnoletosť, považuje za zmätočné, nevychádzajúce z reálneho stavu a nerešpektujúce dôkazy, ktoré boli v konaní predložené. Matka spochybňuje jeho príjem a odvoláva sa na to, že aj jeho manželka je zamestnaná a poberá mzdu, čo zvyšuje príjem do jeho rodiny. On túto skutočnosť nikdy nepopieral a sám na pojednávaní uvádzal, že jeho manželka sa popri materskej dovolenke zamestnala, aby zabezpečila pre rodinu vyšší príjem, pričom pribudli výdavky na materskú školu vo výške 30 eur mesačne pre 2,5 ročnú dcéru. Ako je zrejmé z konania, jeho príjem je 635,27 eur a príjem jeho manželky je 600 až 700 eur, čo spolu predstavuje cca 1.335 eur. Ako uviedla matka T., jej príjem je 622,90 eur a príjem jej manžela 1.310,98 eur, spoločný príjem matky T. a jej manžela je potom 1.933 eur. V jeho rodine pritom žijú 3 deti - T., ktorý medzičasom dosiahol plnoletosť a jeho 2 maloleté dcéry; v rodine matky žije iba 1 maloleté dieťa, o ktoré sa matka s jej manželom starajú. Plnoletý T. pritom domácnosť matky navštevuje sporadicky a jeho prítomnosť nepredstavuje pre matku žiadne výdavky. Matka sa podieľa na starostlivosti iba formou výživného vo výške 80 eur mesačne, ktoré neplatila pravidelne. Uviedol, že nie je pravdou, že by matka musela T. kupovať nové oblečenie alebo akékoľvek iné veci, keďže všetko potrebné mu v plnej miere zabezpečuje on. Práve po presťahovaní mu musel zakúpiť nielen oblečenie, ale aj kozmetiku, kupuje mu vitamíny, keďže to užíva celá rodina. Ďalej uviedol, že hoci bol toho názoru, že primerané výživné na T. by bolo vo výške 200 eur, prijal názor kolízneho opatrovníka a stotožnil sa s výškou výživného v sume 140 eur mesačne. Matka nie je ochotná týmto spôsobom na výživu syna prispievať, napriek tomu v odvolaní medzi svoje výdavky zaradila aj výživné v sume 140 eur, ktoré však reálne neplatí a ani nikdy neplatila. Pokiaľ matka uvádzala, že nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného v sume 140 eur mesačne, na mobilný telefón vynakladá sumu 55 eur mesačne, čo považuje za neprimerane vysokú sumu. Túto sumu uvádzala ako platbu aj v období, keď T. il v jej domácnosti. V súčasnosti však už mobil synovi neplatí a on platí T. paušál vo výške 16 eur. Aj ďalšie výdavky svedčia o tom, že matka rozhodne nie je v žiadnej finančnej núdzi, keď iba na oblečenie uvádza výdavok 150 eur mesačne, na obuv 50 eur mesačne a na drogériu 100 eur mesačne. Tieto výdavky považuje za premrštené za predpokladu, že matka tvrdí, že nie je schopná prispievať na výživu syna sumou 140 eur mesačne. Pokiaľ on s rodinou chodí na dovolenky, na čo matka poukazuje v odvolaní, ako už uviedol pred súdom prvej inštancie, nejedná sa o žiadne predražené luxusné pobyty, ale vždy o cenovo veľmi rozumné a prijateľné modely. Tvrdenie matky, že si syna kupuje považuje za absolútne nezmyselné, nedôvodné a ponecháva ho bez komentára. Dodal, že s plnoletosťou T. dôjde k úprave jeho poisťnej zmluvy na životnú úrazovú poisťku a k úprave výšky poisťného, keď poisťné bude zrejme zvýšené zo sumy 13,58 eur na viac ako 2-násobok, na sumu 33 eur mesačne.

5. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že sa s týmto stotožňuje. Poukázal na to, že kolízny opatrovník správne uvádza, že výživné, ktoré bolo určené v minulosti vo výške 240 eur považovala matka za nedostatočné; pritom výdavky na dieťa vzrástli a teda výživné, ktoré bolo určené pre matku vo výške 140 eur mesačne v žiadnom prípade nemožno považovať za neprimerane vysoké. Rovnako súhlasil s tým, že matka je schopná súdom určené výživné platiť a pokiaľ matka poukazovala na vysoké výdavky na jej dcéru a domácnosť, tak je potrebné zohľadniť aj príjmy jej manžela.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na skutočnostiach uvedených v odvolaní a dodala, že jej mesačný hrubý príjem cca 741 eur je v značnom nepomere voči príjmu otca, ktorý je vo výške 1.150 eur brutto. Ohradila sa voči tvrdeniu otca, že syna oberá o financie. Vždy mu financie od rodiny odkladala do obálky a po rôznych invektívach zo strany otca sa rozhodla všetky peniaze poslať T. na účet, pričom v apríli 2022 mu zaslala 490 eur. T. dostáva od nej na sviatky darčeky, peniaze alebo bežné drobnosti aj mimo sviatkov. Poukázala na výdavky, ktoré bude mať jej dcéra s nástupom do základnej školy od septembra 2022, ktoré sú pre nich veľmi finančne zaťažujúce. Opakovane uviedla, že nespochybňuje odôvodnené výdavky a potreby T., avšak nie je schopná prispievať na výživu syna 140 eur mesačne. Naďalej trvala na tom, že dovolenky otca, ktoré sa napríklad uskutočnili v Alpách, nie sú štandardnými. Pokiaľ ide o zmenu poisťky u T., k tomuto sa nevie vyjadriť, keďže ide iba o návrhy. Naviac ide iba o možnosť uzatvoriť poistenie, nie povinnosť. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka nepovažuje za objektívne, keďže W.. O. je priateľom otca dieťaťa.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, t.j. vo výrokoch II. a III. ako vecne správny potvrdiť s tým, že odvolací súd vzhľadom k nadobudnutiu plnoletosti T. upresnil vo výroku miesto platenia výživného matkou, ktorým sa stal už samotný plnoletý T..

8. V predmetnej veci rozhodoval súd prvej inštancie na základe návrhu otca na zmenu zverenia. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v tej dobe maloletého T. zveril do osobnej starostlivosti otca a matke maloletého T. určil vyživovaciu povinnosť vo výške 140 eur mesačne od 06.10.2021, zároveň rozhodol aj o dlhu na zročnom výživnom. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie dňa 19.02.2022 nadobudol T. plnoletosť. V zákonnej lehote napadla rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním matka, ktorá uviedla, že hoci nesúhlasí s rozhodnutím súdu o zverení maloletého T. do starostlivosti otca, túto otázku necháva na zvážení súdu, keďže o niekoľko dní nadobudne T. plnoletosť. Zároveň namietala rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne vyživovacej povinnosti k synovi. Odvolací súd preto v odvolacom konaní preskúmaval iba rozsudok v časti určenia vyživovacej povinnosti a v závislom výroku o nedoplatku na zročnom výživnom, keď v otázke zverenia je vzhľadom k nadobudnutiu plnoletosti T. preskúvanie tejto časti rozsudku bezpredmetné. V ostatných výrokoch je teda rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

9. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

10. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa.

11. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a podobne. Zároveň sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné uvažovať o potrebách vyskytujúcich sa nepravidelne, za dlhšie obdobie, prípadne o potrebách celkom náhodných, uspokojenie ktorých vyžaduje spravidla vyššie náklady.

12. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností, majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania matkou dieťaťa. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas

konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aj dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. V prejednávanej veci súd prvej inštancie uložil matke dieťaťa povinnosť platiť na výživu toho času už plnoletého syna T. sumu 140 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 06.10.2021. Zároveň súd vyčíslil dlh na zročnom výživnom za obdobie od 06.10.2021 do 02.11.2021 vo výške 54 eur s tým, že matke uložil povinnosť tento dlh zaplatiť v troch mesačných splátkach po 18 eur, spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok.

14. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie mal odvolací súd za preukázané, že t.č. plnoletý T. pochádza z rozvedeného manželstva rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25. februára 2019, č.k. 6P/44/2015-570 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol v tej dobe maloletý T. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu zvýšeným výživným na sumu 150 eur mesačne. Následne rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. novembra 2019, č.k. 4P/58/2019-229 súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. T. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 240 eur mesačne s tým, že v uvedenom roku začal mal. T. navštevovať X. ročník M.. Mal. T. vtedy žil s matkou, jej manželom a 4 ročnou sestrou Laurou v spoločnej domácnosti. Otec v tej dobe žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a dvoma maloletými dcérami, X ročnou N. a XX mesačnou Andreou. Matka dosahovala priemerný zárobok 439 eur, jej manžel 1.126 eur. Otec mal príjem 1.411 eur mesačne, manželka otca bola v tej dobe bez príjmu. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.05.2021, č.k. 6P/14/2021-43 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril mal. T. do osobnej starostlivosti otca a matke uložil povinnosť platiť na výživu mal. T. sumu 80 eur mesačne s tým, že od 27.04.2021 sa maloletý nachádzal vo faktickej starostlivosti otca.

15. Plnoletý T. má teda aktuálne XX rokov, navštevuje X. ročník M.. Na cestovné mesačne vynakladá 45 eur, v škole sa nestravuje, má výdavky súvisiace so zdravotným stavom, navštevuje alergologickú ambulanciu a rovnako aj ortodontickú ambulanciu, keďže nosí strojček. Ďalej má výdavky súvisiace s ošatením, obuvou, voľnočasovými aktivitami. Snaží sa sám si aj privyrobiť rôznymi brigádami, pričom peniaze si odkladá na zriadený účet. Otec mu hradí paušál na mobilný telefón v sume 15 eur mesačne, dáva mu vreckové asi 5 eur týždenne. Plnoletý T. žije v spoločnej domácnosti s otcom, jeho manželkou a ich dvoma maloletými deťmi (N. X. ročník základnej školy, F. W.). Otec podľa potreby zakupuje synovi ošatenie, obuv, zakúpil mu počítač, monitor, kolobežku, čističku vzduchu. Priemerný mesačný príjem otca za posledných 12 mesiacov bol 640,90 eur, jeho manželky 600 až 700 eur v hrubom, na deti poberajú prídavky. Matka žije v spoločnej domácnosti s manželom a mal. Laurou, ktorá od septembra 2022 začne navštevovať 1. ročník ZŠ. S mal. Laurou matka navštevuje kardiologickú ambulanciu, má zníženú imunitu a je potrebné zakupovať jej lieky, vitamíny. Príjem matky predstavuje 648 eur, príjem jej manžela cca 1.310 eur. Tak ako otec aj matka hradí nevyhnutné výdavky súvisiace s domácnosťou, stravou a pod.

16. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu bol zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach matky platiť na výživu t.č. už plnoletého syna T. výživné v sume 140 eur mesačne. Je potrebné poukázať aj na to, že výdavky u T. sa nepochybne zvýšili od času, kedy rozhodol súd prvej inštancie o zvýšení výživného na T. zo strany otca v novembri 2019 (kedy výživné bolo zvýšené na sumu 240 eur mesačne). Matka má jednu vyživovaciu povinnosť, otec má dve ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a obaja rodičia sú povinní sa podieľať spolu so svojimi manželmi na nákladoch na výdavkoch u týchto detí. Neobstojí námietka matky, že otec má podstatne väčší majetok ako ona a práve na túto skutočnosť by malo byť pri rozhodovaní o výške ňou plateného výživného prihliadané. V danom prípade je pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti rodiča potrebné vždy brať v úvahu schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, t.j. rodiča povinného platením výživného, čo je v danom prípade matka. Rovnako neobstojí námietka matky ohľadne pochybností o zdokladovanej výške príjmu otca, keď nepochybne všetky skutočnosti, týkajúce sa príjmov otca dieťaťa boli súdom prvej inštancie náležite zistené a matkou neboli označené alebo predložené žiadne dôkazy, spochybňujúce príjem otca. V kontexte všetkých uvedených skutočností odvolací súd konštatuje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení vyživovacej povinnosti matky na syna T. vo výške 140 eur mesačne a rovnako aj vecnú správnosť rozhodnutia ohľadne dlhu

na zročnom výživnom za obdobie od 06.10.2021 do 02.11.2021 vo výške 54 eur. Preto odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom vo výroku spresnil miesto platenia výživného matkou, ktorým sa nadobudnutím plnoletosti stal syn T..

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP, prípadne návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora.